

בג"ץ 9733/03

בג"ץ 8102/03

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

המוקד להגנת הפרט

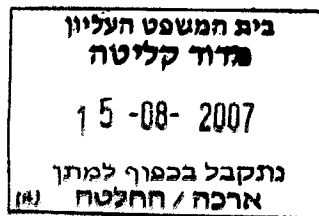
ע"י ב"כ עוה"ד לאה צמל ו/או יוסי וולפסון ואח'

רח' אבו עוביידה 4, ירושלים

טל': 02-6283555

העותרת בבג"ץ 9733/03

נגד

מדינת ישראל ואח'

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

המשיבים בבג"ץ 9733/03

1. חה"כ זהבה גלאון

2. מרץ – ישראל הדמוקרטית

ע"י ב"כ עוה"ד קידר ואח'

העותרים בבג"ץ 8102/03

נגד

שר הבטחון

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

המשיב בבג"ץ 8102/03

תגובת המדינה להשלמת הטיעון שהגישה העותרת בבג"צ 9733/03

בהתאם להחלטת בית המשפט מתכבדים המשיבים להגיש את תגובתם להשלמת הטיעון של העותרת בבג"צ 9733/03 (להלן: העותרת).

1. בתיק זה נשלמו הטיעונים זה מכבר וביום **22.1.06** נדחה התיק למתן פסק דין. באותה עת, לא הוחזקו עצורים במתקן וכך היה עד ליום 4.8.06.
 במועד זה, עקב מלחמת לבנון השניה, נוצר צורך מידי להחזיק מספר עצורים מצומצם שנחשדו כשייכים לארגון החיזבאללה במתקן, משך זמן קצר.
 ביום 6.8.06, מיד לכשנוצר צורך זה, מסרה המדינה הודעה על כך לבית המשפט הנכבד.
 עם סיום חקירתם, הוצאו עצורים אלה מן המתקן והועברו למתקני כליאה אחרים.
 מאז **4.9.06** ועד היום, שוב לא הוחזק שום עצור במתקן.
2. בעקבות הודעת המדינה מיום 6.8.06 לביהמ"ש, כי במתקן מוחזקים מחבלים החשודים כשייכים לארגון החיזבאללה, התיר בית המשפט ביום 20.8.06 לעותרת להגיש השלמת טיעון, אם תמצא לנכון לעשות כן. בהחלטה נכתב כי השלמת הטיעון תתייחס להודעת המדינה האמורה.
3. ביום 18.12.06, לאחר קבלת מספר הארכות מועד, הגישה העותרת השלמת טיעון, שעיקרה בטענה כי שניים מתוך חמשת העצורים שהוחזקו במתקן במהלך חודש אוגוסט 2006 טוענים כי התנהגו אליהם במתקן באורח פסול. בכך מוצאת העותרת חיזוק לטענתה כי המדינה **חייבת** לגלות את מיקומו **הפיסי** של המתקן (זו, כזכור, השאלה היחידה העומדת כיום לדיון, שכן רק לגביה ניתן צו על תנאי).
4. לדעת המדינה, אין כל קשר בין שאלת היחס שניתן לעצורים במתקן (שהינה שאלה עובדתית), לבין השאלה האם קיימת חובה **משפטית** לחשוף את מיקומו הפיסי של כל מתקן מעצר (שהינה שאלה משפטית – בה עסקנו בהרחבה בתשובותינו הקודמות לעתירה). לפיכך – לטעמנו – **אין לטיעוני העותרת החדשים כל השלכה על השאלה העומדת לדיון בעתירה זו.**
5. בהקשר זה נזכיר, כי כבר בעתירה המקורית שהוגשה לבית המשפט הנכבד, נסמכה העותרת על תצהירים שצורפו לעתירה, אשר בהם נכללו טענות כנגד תנאי המעצר במתקן וטענות על התנהגות פסולה, כביכול, מצד סגל המתקן והחוקרים בו, כנגד עצורים שהוחזקו בו.
6. בדיון ראשוני שהתקיים בעתירה החליט בית המשפט הנכבד להוציא בעתירה צו על תנאי – **"אך ורק לענין סדירות מיקומו הפיסי של המתקן"**. בית המשפט **סירב** להוציא צו על תנאי לגבי כל הטענות האחרות שהועלו בעתירה, שנגעו לשיטות החקירה במתקן ולתנאי

המעצר שבו, למרות נסיונה של העותרת לטעון כי הדברים שלובים זה בזה, והפנה את העותרת להעלות טענותיה הקונקרטיות בעניינם של העצורים שתצהיריהם צורפו לעתירה, בפני הרשויות המוסמכות.

7. עוד נזכיר, להשלמת התמונה, כי לאחר מתן החלטה זו של בית המשפט הנכבד, ולאחר שטענות אלה הועלו בפני הרשויות ונדחו – שכן לא נמצא בהן ממש, עתרה העותרת בעניינם של שני עצורים שנתנו תצהירים מטעמה בעתירה זו ודרשה דרישות שונות בנדון – כגון העמדת החוקרים לדין.

ראו: בג"ץ 11447/04 המוקד להגנת הפרט וסעד מאהר טאהר אל חיראז נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח', תק-על 2005(2), 2796; ובג"ץ 1081/05 המוקד להגנת הפרט וחסן תאופיק רואג'בה נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח', תק-על 2005(2), 2796.

עתירות אלה עסקו בטענות בדבר תנאי הכליאה ויחסו של סגל המתקן והחוקרים לעותרים. במסגרת עתירות אלה עמדו בפני בית המשפט הנכבד לבחינה, מכלול תנאי הכליאה במתקן.

עתירות אלה נדחו בפסק דינו של הנשיא ברק.

8. למרות כל זאת, היינו, למרות שבית המשפט הנכבד דן בעתירה דן החליט להוציא צו על תנאי אך ורק לעניין סודיות מיקומו של המתקן, ולמרות שטענות פרטניות לענין היחס לעצורים במתקן ותנאי הכליאה בו, כבר הועלו ונדחו בעתירות אחרות, שבה עתה העותרת ומבקשת להביא בפני בית המשפט טענות נוספות בדבר תנאי הכליאה במתקן. בכך מנסה העותרת לשוב ולכרוך בעתירה את אשר קבע בית המשפט במפורש כי לא יכלל בה. חרף החלטתו המפורשת של בית המשפט הנכבד, העותרת אינה אומרת נואש ומנסה היא לשוב ולכרוך את הנושא העקרוני של שאלת סודיות מיקומו של מתקן כליאה במתקן, עם טענות הנוגעות לתנאי הכליאה במתקן והיחס המוענק בו לעצורים (נושאים שאותם הפריד במפורש בית המשפט ממסגרת הדיון).

9. לא נדע מדוע שבה העותרת ועושה כן. ייתכן, כי העותרת, המודעת היטב להיקפו המוגבל של הצו על תנאי, סבורה כי אם "תכתים" את המתקן, היא תשפיע בדרך זו על פסיקת בית המשפט הנכבד.

10. אלא שבכל הכבוד, לא זה תפקידם של עיקרי טיעון ואין זו מטרתה הלגיטימית של השלמת טיעון. עיקרי טיעון והשלמת טיעון תחומים במסגרת שקבע הצו על תנאי שהוצא על ידי בית המשפט ולא ניתן להרחיב בהם מעבר לכך. וכך מציינ ד"ר הר זהב בעניין:

"...מקום שהצו על תנאי הצר את המחלוקת, רשאי כל צד לכלול בעיקרי הטיעון את הטענות לפי המסגרת שקבע הצו על תנאי ולא יורשה לטעון טענות נוספות".

11. יתירה מכך, לא זו בלבד שהעותרת חורגת מהיקפו של הצו על תנאי שהוצא בהליך זה, אלא מביאה היא במסגרת השלמת הטיעון אסמכתאות נוספות לביסוס טענותיה, וזאת לאחר שלמעשה נסתיים הדיון בעתירה.

העותרת אף מצרפת תצהירים שלא הובאו בפני המשיבים עד להגשתם בהליך זה. אמנם, בעניינו של _____ **כוראני**, אחד המצהירים, פנתה ב"כ בעבר לרשויות באשר לתלק מהטענות שבו (אף שלא צירפה התצהיר לפנייתה), אולם מאז מתן תשובת המדינה לא שבה ופנתה בנושא, ובוודאי שלא הגישה עתירה קונקרטיה בעניין (למיטב ידיעת המשיבים, העותרת כלל אינה מייצגת עצור זה).

12. לפיכך, עמדת המשיבים היא כי אין לקבל את השלמת הטיעון של העותרת ככל שהיא נוגעת לתנאי המעצר במתקן וליחס שניתן לעצורים בו, שכן ההשלמה בנושא זה **חורגת** מהיקפו של הצו על תנאי שהוצא בהליך זה.

למרות כל האמור, נתייחס בקצרה להשלמת הטיעון העובדתית של העותרת, כדי להעמיד דברים על דיוקם.

על השימוש במתקן במהלך המלחמה בלבנון

13. העותרת טוענת, כי במהלך פעולות הלחימה של ישראל בלבנון "נחטפו לתחום ישראל" נתינים לבנונים אשר חלקם נכלאו במתקן.

14. אכן, לשון מעניינת בחרה העותרת לנקוט בה ביחס לעצורים אליהם היא מתייחסת, כולם פעילים בארגון הטרור "חזבאללה". כך, למשל, לפי הראיות שבידי המדינה, ה"חטוף" _____ **סלימאן**, אינו אלא פעיל ב"כוחות המיוחדים" של ארגון החזבאללה, איש נ"ט, אשר השתתף בפיגוע חטיפתם של החיילים אהוד גולדווסר ואלדד רגב, בו נרצחו שמונה חיילי צה"ל. לא זו אף זו, עצור זה גם השתתף בפיגוע בכפר עאג'ר בנובמבר 2005, בו כשל ניסיון חטיפה קודם שביצע הארגון. אשר לעצור _____ **סרור** ש"נחטף" – כלשון העותרת - יחד עם העצור חסין סלימאן, הרי שמדובר, לפי הראיות שבידי המדינה, באדם שנעצר שעה שארב לכוח צה"ל יחד עמו. כמו חסין סלימאן, עבר גם עצור זה אימונים באיראן בנשקי נ"ט והוכשר כלוחם נ"ט של הארגון. אשר לעצור _____ **כוראני**, המדובר באיש נ"ט של ארגון החזבאללה, אשר על פי כתב האישום שהוגש כנגדו השתתף גם כן בנסיון החטיפה בכפר עאג'ר בנובמבר 2005. אשר לעצור _____ **עקיל**, לפי הראיות שבידי המדינה, מדובר בפעיל וותיק בארגון אמל ובארגון חזבאללה, המוכר לגורמי המודיעין עוד משנות ה-80. עציר נוסף – _____ זידאן – איש "כוחות התיעביה", שהם כוחות מילואים של החזבאללה, נשלח על פי הראיות למשימה בדרום לבנון בעיצומה של הלחימה, ונלכד על ידי כוחות צה"ל.

שלושת העצורים הראשונים עומדים כיום לדין פלילי בעוד שהעצור הרביעי מוחזק במעצר לפי חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים.

כתבי האישום כנגד העצורים _____ סלימאן, _____ כוראני ו _____ סרור מצ"ב לתגובת המדינה ומסומנים כנספת א'.

אלו הם אפוא העצורים שאליהם מתייחסת העותרת כ"חטופים".

15. כאמור לעיל, במהלך המלחמה בצפון, התעורר צורך לעשות שימוש במתקן 1391 למטרת חקירתם של העצורים דלעיל. השימוש במתקן נעשה על פי ההסדר המצמצם לשימוש במתקן, אשר אושר על ידי היועץ המשפטי לממשלה והוגש לבית המשפט הנכבד ביום 29.1.06.

16. עם תחילת השימוש במתקן 1391 לחקירת העצורים, הגישה המדינה ביום א', 6.8.06, הודעה מעדכנת במעמד צד אחד לבית המשפט אודות תחילת השימוש במתקן, כנדרש מהחלטת בית המשפט, וזאת לאחר שראשוני העצורים הובאו לישראל ביום ו', 4.8.06. בהודעה זו פרטה המדינה אודות העצורים שהובאו למתקן, בהתאם למידע הראשוני שהיה ברשותה.

בהודעה האמורה, שהוגשה ביום 6.8.06, התייחסה המדינה לכל שלושת העצורים ששהו במתקן באותה עת: _____ סרור, _____ סלימאן ו _____ עאקיל, שהוזכרו לעיל.

17. בהתאם להחלטת בית המשפט, הודיעה המדינה לעותרים ביום 8.8.06 את דבר חידוש השימוש במתקן. במועד מסירת ההודעה כבר הועבר העצור _____ עקיל מן המתקן ולפיכך היו מוחזקים במתקן בעת מסירת ההודעה שני עצורים בלבד, וכך מסרה המדינה לעותרת.

קביעה בדבר שינוי מקום מעצרו של העצור _____ עקיל מיום 8.8.06 רצ"ב לתגובה זו ומסומנת כנספת ב'.

18. לנוכח האמור לעיל, המדינה דוחה את הטענה המועלית בסעיפים 6 – 5 להשלמת הטיעון של העותרת, כאילו מסרה המדינה נתונים שאינם אמת אודות כמות העצורים שהוחזקה במתקן ביום 8.8.06.

צר לנו על הטחת האשמת שווא זו – ללא ניסיון לברר קודם לכן את הטענה עם המדינה.

19. מן האמור בפרק זה עולה כי לא נפל כל פגם בשימוש המצומצם שנעשה במתקן במהלך חודש אוגוסט 2006.

תלונות בעניין היחס לכלואים במתקן

20. לשם הזהירות, אף שכאמור נושא היחס לכלואים במתקן אינו נושא לדיון בעתירה זו, תתייחס המדינה גם לטענות בנושא זה המועלות בהשלמת הטיעון. המדובר בטענות שהועלו על ידי שני עצורים - סלימאן ו קוראני.

21. נבהיר, כי למיטב ידיעתנו, העותרת כלל אינה מייצגת את העצורים דלעיל, אשר מיוצגים על ידי עו"ד סמדר בן נתן, והם רשאים להעלות טענותיהם בעצמם או באמצעות באת כוחם. לפיכך, תשובותינו במסגרת עתירה זו יינתנו אך בתמצית, בשים לב לעובדה כי מדובר בטענות שהועלו על ידי מי שאינו מייצג את העצורים.

א. תלונת סלימאן

22. העצור סלימאן נעצר ביום 4.8.06 והוצא נגדו תחילה צו כליאה, לפי חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב – 2002, אשר קבע את מקום מעצרו במתקן 1391.

23. עם הבאתו למתקן חתם העצור על דף המפרט את זכויותיו (ויודגש, העצור חתם על דף הזכויות ולא רק מצא אותו "תלוי על הקיר", כנטען בתצהירו). דף הזכויות הבהיר לעצור, בין השאר, כי הוא מצוי בישראל. העתק דף הזכויות אשר עליו חתם העצור רצ"ב לתגובת המדינה ומסומן כנספת ג'.

24. ביום 9.8.06 נערך לעצור שימוע, כנדרש מהוראות חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, על ידי קצין בדרגת סגן אלוף שהוסמך לכך על ידי הרמטכ"ל, שאינו נמנה על סגל המתקן. במסגרת השימוע הודה העצור בדבר היותו נמנה על ארגון החזבאללה וכן הודה כי השתתף בפיגוע חטיפת החיילים בתאריך 12.7.06, כמו גם בנסיון החטיפה בכפר עאג'ר בנובמבר 2005. במהלך השימוע התייחס העצור ליחס המוענק אליו ודבריו תועדו על ידי הקצין שערך את השימוע כלהלן:

"מציין כי מתייחסים אליו בכבוד במתקן ובחקירה".

טופס השימוע מצ"ב לתגובה זו ומסומן נספח ד'.

25. ביום 17.8.06, לאחר שהוחלט לנקוט כנגד העצור בהליך פלילי, הובא העצור בפני כב' השופטת ליה לב-און מבית משפט השלום בפתח תקווה להארכת מעצרו. במהלך דיון המעצר הקפידה השופטת להבהיר לעצור את ההליך שהתנהל בפניה, ובין השאר ביקשה

לעמוד על היחס המוענק לעצור זה ושאלה אותו בעניין. להלן הדברים שהשיב החשוד לבית המשפט, כפי שהם עולים מפרוטוקול הדיון:

"בית משפט שואל אותי אם אני מבקש משהו – ואני אומר שלא.

בית משפט שואל אותי אם אני מקבל יחס טוב – ואני אומר שכן.

בית משפט מבהיר לי כי יש לי זכויות כאדם – ואני אומר שאין שום דבר בעייתי,

אין התנהגות בעייתית".

פרוטוקול הדיון בהליך המעצר רצ"ב לתגובה זו ומסומן כנספת ה'.

26. ביום **29.8.06** נערכה ביקורת מטעם הפרקליטות הצבאית במתקן 1391, במסגרתה נערכה פגישה עם העצור - כמו גם עם עצורים האחרים שהוחזקו במתקן באותה עת. במהלך הביקורת נערכה שיחה עם העצור בלא נוכחות אנשים מסגל המתקן והוא נשאל בנוגע ליחס המוענק לו. העצור השיב כי היחס אליו טוב ואין לו טענות כלשהן.

27. ואכן, מאז מעצרו של העצור לא הוגשה תלונה כלשהי מצד העצור לגורמים המוסמכים, לרבות בנושא של היחס אליו במתקן, ולמעשה, לראשונה, הועלו טענות כלשהן על ידו, במסגרת התצהיר אשר הוגש בתיק זה על ידי העותרת (שאינה מייצגת אותו) לבית המשפט הנכבד.

28. כל האמור לעיל מעלה ספק ממשי בדבר אמינות טענות העצור.

ב. העצור — כוראני

29. העצור — כוראני נעצר ביום **8.8.06** וגם נגדו הוצא תחילה צו כליאה לפי חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב – 2002, אשר קבע את מקום מעצרו במתקן 1391.

30. עם הבאתו למתקן חתם העצור על דף המפרט את זכויותיו (ויודגש, גם עצור זה חתם על דף הזכויות ולא רק מצאו "תלוי על הקיר", כנטען בתצהירו). דף הזכויות הבהיר לעצור, בין השאר, כי הוא מצוי בישראל. העתק דף הזכויות אשר עליו חתם העצור רצ"ב לתגובת המדינה ומסומן כנספת ו'.

31. ביום **15.8.06** נערך לעצור שימוע, כנדרש בהוראות חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, על ידי קצין בדרגת סגן אלוף שהוסמך לכך על ידי הרמטכ"ל, שאינו נמנה על סגל המתקן. במסגרת השימוע הודה העצור בדבר היותו נמנה על ארגון החזבאללה משנת 1994 וכן הודה כי עבר הכשרות שונות במסגרתו.

במהלך השימוע התייחס העצור ליחס המוענק אליו ודבריו תועדו על ידי הקצין שערך את השימוע כלהלן:

"מציין כי היחס אליו טוב ומכובד".

טופס השימוע מצ"ב לתגובה זו ומסומן כנספת ז'.

32. ביום **17.8.06**, לאחר שהוחלט לנקוט כנגד העצור בהליך פלילי, הובא העצור בפני כב' השופטת ליה לב-און בבית משפט השלום בפתח תקווה להארכת מעצרו. במהלך דיון הארכת מעצרו הקפידה השופטת להבהיר לעצור את פרטי ההליך שהתנהל בפניה וביקשה לעמוד על היחס המוענק לעצור זה. להלן הדברים שהשיב החשוד לבית המשפט, כפי שהם עולים מפרוטוקול הדיון:

"בית משפט שואל אותי אם אני מבקש משהו – ואני אומר שלא.

בית משפט שואל אותי אם אני מקבל יחס טוב - ואני אומר שכן. החוקרים

באופן כללי בסדר גמור. זהו"

פרוטוקול הדיון בהליך המעצר רצ"ב לתגובה זו ומסומן כנספת ח'.

33. ביום **29.8.06** נערכה ביקורת מטעם הפרקליטות הצבאית במתקן 1391, במסגרתה נערכה פגישה עם העצור - כמו גם עם העצורים האחרים שהוחזקו במתקן באותה עת. במהלך הביקורת נערכה שיחה עם העצור בלא נוכחות אנשים מסגל המתקן והוא נשאל בנוגע ליחס המוענק לו. העצור השיב כי היחס אליו טוב ואין לו טענות כלשהן באשר ליחס אליו.

34. בתאריך **3.9.06** הגישה ב"כ של עצור זה תלונה על היחס לעצור זה במתקן (נספח ע/98).

35. בשים לב למכלול נסיבות העניין, שפורטו לעיל, לרבות העובדה שמספר ימים קודם לכן נערכה ביקורת במתקן מטעם הפרקליטות הצבאית, אשר עמדה על תנאי מעצרו של העצור לאשורם, ולאחר שנערכו בדיקות נוספות בעניין עם קבלת התלונה, החליטה הפרקליטות הצבאית שאין תשתית המצדיקה לפתוח בחקירה פלילית בתלונות העצור, והיועץ המשפטי לחיל המודיעין השיב לב"כ העצור ברוח זו במכתב שצורף כנספת ע/99 להשלמת הטיעון מטעם העותרת.

36. ודוק; העותרת מבקשת לקרוא במכתבו של היועץ המשפטי לחיל המודיעין את מה שאין בו: כך למשל יודגש, כי אין במסמך "הודאה" כלשהי בטענות של העצור. יתירה מכך, יובהר, כי לא נמצא יסוד לטענה כאילו לא הוחלפו בגדיו של העצור (ואגב, במכתב התלונה ע/98, צוין כי הבגדים הוחלפו לעצור ממש לפני פגישתו עם עורכת הדין ואילו בסעיף 9 להשלמת הטיעון נטען כי באת כוחו מצאה אותו באותם הבגדים שניתנו לו ביום הכליאה).

37. בתמצית צוין במכתב, כי הבדיקות העלו שלעצור הוענקו תנאי מעצר העולים בקנה אחד עם הדין.

38. עוד צוין במכתב, כי במתקן נערכו במהלך המעצר ביקורות של גורמים שונים, בהם חובש אשר בדק מדי יום את תאי הכליאה ורופא אשר אינו נמנה על סגל המתקן, אשר בדק הן את העצורים והן את תאי המעצר. אכן, מטעמים הקשורים בחקירה נשללה זכותו של העצור לצאת לטיולים מעת לעת, בהתאם לתקנה 9(ג) לתקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) (תנאי החזקה במעצר), התשנ"ז – 1997, אולם בשום מקרה לא חרג מספר הימים בהם נשללה הזכות לטיול מהתקופה המרבית המותרת בתקנות אלה.

39. לסיכום פרק זה, העציר סלימאן כלל לא טען בעבר כי נהגו בו באורח פסול, והדבר משליך כמובן על אמינות טענותיו שהועלו לראשונה בתצהיר שצורף להשלמת הטיעון. לעומתו, העציר כוראני אמנם טען זאת בעבר, אולם טענותיו סתרו את דבריו בפני הקצין המשמע, בית משפט השלום והמבקר מטעם הפרקליטות הצבאית. בנוסף, כאמור, לא נמצא בסיס לחקירה פלילית בנדון. לפיכך נבקש את דחיית הטענות במישור זה.

ג. תנאי הכליאה

40. אשר לתנאי הכליאה במתקן, הרי שאלה פורטו בהרחבה בתגובה המקדמית אשר הוגשה על ידי המדינה, בה הובאו גם נהלי המתקן, ולא נשוב ונפרטם גם כאן. בתנאים אלה לא חל שינוי, אלא באופן המיטיב עם העצורים, שכן צומצם השימוש בתאים בהם יש שירותים כימיים, כפי שציינה המדינה בהודעותיה הקודמות לבית המשפט.

41. כאמור, תנאים אלה הובאו בפני בית המשפט בבג"ץ 11447/04 המוקד להגנת הפרט וסעד מאהר טאהר אל חיראז נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח', תק-על 2005(2), 2796, ובבג"ץ 1081/05 המוקד להגנת הפרט וחסן תאופיק רואג'בה נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח', תק-על 2005(2), 2796, ובכדי לקצר, די אם נביא את התייחסות המדינה לתנאים אלה, כפי שסוכמה על ידי הנשיא ברק:

"בתגובת המשיבים נמסר כי...התנהלות החוקרים והסוהרים במתקן כפופה לנהלים כתובים ומחייבים. ההגעה למתקן הינה לפי נהלי המשטרה הצבאית. עם זאת, בעת הובלתם של העצורים למתקן עליהם ללבוש כיסוי עיניים כהה. כך, בשל השמירה על סודיות מיקומו של המתקן. נוהל דומה מתקיים כאשר העצורים נלקחים מתאיהם לחקירות או בדיקות רפואיות בתוך המתקן. כך, על מנת למנוע מהעצורים את האפשרות ללמוד את מבנה המתקן. עם ההגעה למתקן, נערך על כל עצור חיפוש חיצוני ונערכת לו בדיקה רפואית בהיותו בתחתוניו. גודלו של תא סטנדרטי במתקן הוא 4.5 מ"ר והוא מיועד לשני עצורים. ישנם ארבעה תאים קטנים יותר, גודלם כ-3.7 מ"ר, המיועדים לעצור אחד בלבד. ישנם גם תאים בודדים גדולים יותר. לכל התאים מערכת אוורור. העצורים מקבלים שלוש ארוחות ביום. האוכל מגיע ממטבח המתקן, המשרת

גם את החיילים במתקן. האוכל כולל לפחות ארוחה חמה אחת ביום. בתקופת החורף העצורים מקבלים שתייה חמה בארוחות הבוקר והערב. כל עצור הנמצא במתקן מקבל ציוד אישי הכולל בגדים נקיים, לבנים, מגבת וכו'. כל שבוע מקבל העצור ערכת בגדים חדשה והחלפת לבנים ומגבת מתבצעת לפי הצורך. שמיכות מוחלפות אחת לחודש. אחת ליום מאפשרים לעצורים להתקלח. לראש צוות החקירה סמכות לעכב מקלחת עד לשלושה ימים. גילוח ותספורת ניתנים לפי הצורך. לצורך ניקוי תאי המעצר והשירותים מסופקים לעצורים חומרי ניקוי. ברוב תאי המעצר יש שירותים "טורקיים" עם מערכת ניקוז. בשני תאים יש אסלות. בארבעה תאים יש שירותים כימיים. ברוב התאים יש מים זורמים, אם כי השליטה על זרם המים נתונה לסוהרים. הנחלים קובעים שבכל תא ימצא תמיד קנקן מים לשתייה. במתקן נערכת ביקורת תברואה מדי יום על ידי חובש ופעם בשבוע על ידי רופא. הודעה על מעצרים של עצורים במתקן נמסרת לגורמים הרלוואנטיים. לבני משפחתם של העצורים ניתנת כתובת לפניית. בכפוף לצורכי החקירה, העצורים רשאים לשלוח ולקבל מכתבים. העצורים במתקן רשאים להיפגש עם עורכי דין ואו נציגי הצלב האדום, אלא אם כן יש מניעה חוקית לכך. פגישות כאלו נעשות מחוץ למתקן. ביקורות שוטפות על מצבו של המתקן ותנאי ההחזקה בו נעשות על ידי אנשי צה"ל והפרקליטות הצבאית. במתקן מבקרים גם גורמים נוספים, כגון, נציגי הפרקליטות, היועץ המשפטי לממשלה, חברי כנסת, שרי משפטים ועוד".

(שם, בע' 4 לפסק הדין).

כאמור לעיל, בהתחשב בתשובת המדינה נדחו שתי העתירות.

42. מעבר לאמור לעיל, נבקש להשיב ביחס לטענה בדבר "השפלה מינית" לעצורים, כביכול, שהובאה בעיקרי הטיעון, כדלקמן:

עם קליטתם של העצורים מובאים העצורים לבדיקת חובש או רופא. במסגרת בדיקה זו אכן מופשטים העצורים מאחורי פרגוד עד לתחתוניהם, אלא אם קובע הגורם הרפואי כי יש צורך בהפשטה מעבר לכך, וזאת לשם בדיקתם ותיעוד מצבם הרפואי (צלקות, חבלות וכו'). אכן, בדיקה זו מאובטחת על ידי שוטרים צבאיים הנושאים אלות המצויים מעבר לפרגוד (נזכיר, כי המדובר במחבלים של ארגון החזבאללה אשר עברו אימונים צבאיים); אולם למותר לציין, כי המדובר בבדיקה גופנית המתחייבת מנסיבות המעצר ואין בה השפלה מינית כלשהי.

43. לסיכום, בטענות שני העצורים שתצהיריהם צורפו לעתירה – אין ממש. בכל מקרה, כאמור, כל שהובא הינו למעלה מן הנדרש. אם העצורים רוצים לברר טענות אלה, עליהם לברר אותן במסגרת אחרת, שכן העתירה דן עניינה כיום אחד בלבד: האם מבחינה

משפטית ניתן שלא לפרסם את מיקומו הפיסי של מתקן מעצר אם לאו. לכל טענות העצורים אין קשר לסוגיה זו.

טענות משפטיות להפרות חוק

44. בסיכום השלמת הטיעון, שבה העותרת וחוזרת על הטענות המרכזיות שהועלו על ידה בעבר, שעליהן כבר השיבה המדינה בהרחבה בתגובתה ובדיונים בעל פה בפני בית המשפט. לענין זה נזכיר, כי על פי המלצת בית המשפט, גם גובש הסדר מצמצם לשימוש במתקן, אשר הוצג לבית המשפט, ולאחר קבלת הערות בית המשפט להסדר אף הוגש לבית המשפט נוסח מתוקן של ההסדר, ברוח ההערות.

45. מאחר שהמדינה כבר התייחסה לכלל הטענות שהועלו והמדובר בחזרה נוספת על הטיעונים שהועלו, אין למדינה אלא להפנות לתשובות שניתנו על ידה בעבר בעניין זה, הן בתצהיר התשובה והן בדיונים שנערכו בפני בית המשפט הנכבד.

46. נציין רק, כי טענת העותרים, לפיה גם החזקת עצורים לפי חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב – 2002, צריכה להתקיים במקום מעצר שהוכרז לפי סעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (להלן: חוק המעצרים), אין לה יסוד. חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים יוצר הסדר עצמאי למעצרים של לוחמים בלתי חוקיים ויש לראות בהוראותיו בבחינת "הוראות אחרות", לענין סעיף 1(ג) לחוק המעצרים. החוק מאפשר להחזיק עצור במקום שנקבע בצו הכליאה והוא גם קובע תנאים מיוחדים להחזקה במעצר, השונים מהוראות התקנות לפי חוק המעצרים. הסדרים קונקרטיים דומים נקבעו בדברי חקיקה נוספים, כגון חוק סמכויות שעת חירום (מעצרים), התשל"ט – 1979, ואין בכך כל פגם.

סיכום

47. השלמת הטיעון של העותרת חורגת מהיקפו של הצו על תנאי שניתן בעתירה, ומטעם זה בלבד - דינה להימחק.

48. יתירה מכך, גם לגופו של עניין, לגישת המדינה, אין יסוד לתלונות שהובאו בתצהירים שצורפו לעיקרי הטיעון, לא כל שכן - לטענות העותרת כאילו הטעתה המדינה את בית המשפט הנכבד.

49. סיכומו של דבר, מדינת ישראל אינה מעלימה איש. המדינה מקיימת את החובה להודיע על דבר המעצר ומקום הכליאה, על פי תכליתה של חובה זו, כפי שפורשה על ידי בית משפט נכבד זה. בשל טעמים ביטחוניים מיוחדים, שהוצגו בהרחבה בפני בית המשפט

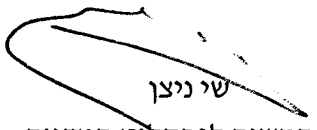
הנכבד, לא מפורסם המיקום הפיזי של מתקן 1391, אולם המדינה מודיעה דבר מעצרו של כל עצור המובא למתקן – על פי הוראות הדין – כנדרש, ומקפידה על קיום זכויותיו.

50. במהלך הדיון בעתירה זו, ולאור הערות בית המשפט, גיבשה המדינה - על דעת היועץ המשפטי לממשלה - הסדר מצמצם לשימוש במתקן 1391. הסדר זה הוצג בפני בית המשפט הנכבד, תוקן בהתאם להערותיו והוגש לעיונו. במהלך המלחמה בלבנון עלה הצורך לעשות שימוש במתקן זה, והוא נעשה בהתאם להוראות הסדר זה.

בפעולות המדינה לא נפל כל פגם ועל כן נשוב ונבקש את דחיית העתירה.

היום: כ"ט אב, תשס"ז

13 אוגוסט, 2007

שי ניצן
המשנה לפרקליט המדינה
(תפקידים מיוחדים)